

Plenaire 50

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

4 juli 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ONTWERP VAN DECREET houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid – 1190 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	4
ONTWERP VAN DECREET houdende de opheffing van artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 – 1191 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	4
ONTWERP VAN DECREET tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiesector – 1208 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	5
ONTWERP VAN DECREET inzake medisch verantwoorde sportbeoefening – 1217 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	11
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borght, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Elke Roex houdende wijziging van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en houdende wijziging van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg – 1176 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	12
Artikelsgewijze bespreking	14
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Herman Schueremans en Mark Demesmaeker houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid – 1225 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	14
Artikelsgewijze bespreking	20
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	20

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Marcel Logist, Marie-Rose Morel, Jos Stassen, Jef Tavernier, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter: Dames en heren, krachtens artikel 5, paragraaf 2, van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen hebben de heer Steven Vanackere en mevrouw Hilde Crevits door hun eedaflegging als lid van de Vlaamse Regering op 28 juni 2007 geen zitting meer in het Vlaams Parlement.

De opvolgers die in aanmerking komen om hen voor de duur van hun lidmaatschap van de Vlaamse Regering te vervangen, zijn de heer Paul Delva en mevrouw Martine Fournier.

Door zijn eedaflegging als lid van de Senaat op 28 juni 2007 is de heer Etienne Schouppe geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is mevrouw Cindy Franssen.

Door hun eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 28 juni 2007 zijn de heren Renaat Landuyt, Bruno Tobback en Vincent Van Quickenborne geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolgers die in aanmerking komen om hen te vervangen, zijn de heren Bart Caron, Flor Koninckx en Karlos Callens. De heren Bart Caron, Flor Koninckx en Karlos Callens zetelen echter al als plaatsvervanger in het Vlaams Parlement. Ik stel dan ook voor niet opnieuw

over te gaan tot het onderzoek van de geloofsbrieven en de eedaflegging van de heren Bart Caron, Flor Koninckx en Karlos Callens. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Door zijn eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 28 juni 2007 is de heer Stefaan De Clerck geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Johan Verstreken. De heer Johan Verstreken zetelt echter al als plaatsvervanger in het Vlaams Parlement. Ik stel dan ook voor niet opnieuw over te gaan tot het onderzoek van de geloofsbrieven en de eedaflegging van de heer Johan Verstreken. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De opvolger die in aanmerking komt om de heer Johan Verstreken als plaatsvervanger te vervangen, is de heer Gino De Craemer.

Door hun eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 28 juni 2007 zijn de heren Jean-Marie Dedecker en Bart De Wever en mevrouw Linda Vissers geen lid meer van het Vlaams Parlement.

De opvolgers die in aanmerking komen om hen te vervangen, zijn de heren Patrick De Klerck, Dirk de Kort en Leo Pieters.

Door zijn eedaflegging als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 28 juni 2007 is de heer Bart Somers geen lid meer van het Vlaams Parlement.

Bij brief van 29 juni 2007 deelt mevrouw Martine Taelman mee dat zij afziet van de eedaflegging als opvolger in het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om de heer Bart Somers te vervangen, is derhalve de heer Hans Schoofs.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft de heer Freddy Van Gaever met ingang van die dag ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Frank Creyelman.

Dames en heren, aan de orde is daarom het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heren Frank Creyelman, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort en Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen en de heren Leo Pieters en Hans Schoofs.

De dossiers worden verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Wij gaan nu over tot de loting van die commissie.

De commissie bestaat uit zeven leden.

Ik verzoek mevrouw Veerle Heeren, secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mee te delen.

Mevrouw Veerle Heeren: Christian Verougstraete, Carl Decaluwe, Vera Dua, Jacky Maes, Katleen Martens, Helga Stevens, Erik Matthijs.

De voorzitter: Ik verzoek de leden van de commissie nu dadelijk bijeen te komen in de Jeroen Boschzaal.

Om de commissie in de gelegenheid te stellen zich onmiddellijk aan het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven te wijden, is de plenaire vergadering zolang geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 10.11 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 10.28 uur.*

Dames en heren, wij hervatten de vergadering.

Aan de orde is de voortzetting van het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heren Frank Creyelman, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort en Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen en de heren Leo Pieters en Hans Schoofs.

De heer Jacky Maes, verslaggever van de commissie, heeft het woord.

De heer Jacky Maes: Dames en heren, ik breng verslag uit namens de commissie belast met het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Frank Creyelman, de heer Gino De Craemer, de heer Patrick De Klerck, de heer Dirk de Kort, de heer Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen, de heer Leo Pieters en de heer Hans Schoofs.

De commissie was samengesteld uit zeven leden: Christian Verougstraete, Carl Decaluwe, Vera Dua, Jacky Maes, Katleen Martens, Helga Stevens en Erik Matthijs, en vergaderde onder het voorzitterschap van Carl Decaluwe.

De commissie heeft kennis genomen van een recent uittreksel uit het bevolkingsregister en van een recent getuigschrift van goed zedelijk gedrag van de betrokkenen. De commissie heeft vastgesteld dat alle betrokkenen nog steeds aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden voldoen. De commissie stelt dan ook voor de heer Frank

Creyelman, de heer Gino De Craemer, de heer Patrick De Klerck, de heer Dirk de Kort, de heer Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen, de heer Leo Pieters en de heer Hans Schoofs tot geldig verkozen lid van het Vlaams Parlement te benoemen.

De voorzitter: Mag ik aannemen dat het parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie? (*Instemming*)

Ik roep de heren Frank Creyelman, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort en Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen en de heren Leo Pieters en Hans Schoofs uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hen uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *De heren Frank Creyelman, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort en Paul Delva, mevrouw Martine Fournier, mevrouw Cindy Franssen en de heren Leo Pieters en Hans Schoofs leggen de grondwettelijke eed af.*

Dames en heren, namens alle collega's wens ik de nieuwe Vlaamse volksvertegenwoordigers van harte welkom in het Vlaams Parlement en ik wens hun heel veel succes. (*Applaus*)

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/33*)

ONTWERP VAN DECREET houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid

– 1190 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hilde Crevits was verslaggever, maar heeft door haar eedaflegging als lid van de Vlaamse Regering geen zitting meer in het Vlaams Parlement. Ik stel voor dat, wat haar betreft, wordt verwezen naar het

schriftelijke verslag. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Mevrouw Van Steenberge, eveneens verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord namens haar fractie.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, dit ontwerp van decreet is in feite een aanpassing van twee bestaande decreten, het quotadecreet op de adviesorganen en het quotadecreet op de bestuursorganen. Inhoudelijk verandert er weinig, maar toch wil ik hier een uiteenzetting houden omdat onze fractie zich wil aansluiten bij twee opmerkingen van de SERV. De SERV stelt dat het systeem van de quota niet wordt gewijzigd, maar vindt quota geen juiste werkwijze. Ik citeer: "Personen worden afgevaardigd om hun expertise, hun functie en/of omdat ze representatief zijn." Onze fractie huldigt hetzelfde standpunt. Een lid mag niet worden aangenomen omdat het een vrouw of een man is, maar wel om haar of zijn expertise.

Er wordt ook verwezen naar het flankerende beleid dat zou moeten worden aangemoedigd. Wij vinden dat het aanmoedigen, sensibiliseren, motiveren en faciliteren van vrouwen om zich kandidaat te stellen geen flankerend beleid mag zijn, maar juist het kernpunt van de zaak moet zijn en niet de quota. De werkomstandigheden moeten worden aangepast aan de specifieke wensen van vrouwen. Daarom moet de Vlaamse Regering meer aandacht besteden aan die aspecten, veeleer dan quota vast te leggen.

De SERV merkt ten tweede op dat het niet wenselijk is dat de minister kandidaten benoemt voor vacante mandaten in strategische adviesraden. We hebben in de commissie opgemerkt dat de voorwaarden die objectief moeten worden vastgelegd, in het decreet moeten worden opgenomen en niet in een uitvoeringsbesluit. Niet de minister of de regering moet de kandidaten benoemen voor vacante mandaten, maar dit moet worden vastgelegd in het decreet zelf. Dit zijn twee redenen waarom onze fractie zich straks zal onthouden bij de stemming over dit ontwerp van decreet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, het gaat inderdaad over een fusiedecreet van de quotadecreten op de advies- en bestuursorganen.

In die zin neemt het huidige ontwerp van het decreet de inhoud van het andere decreet in ruime mate over en zorgt ervoor dat er een evenwichtige vertegenwoordiging komt van mannen en vrouwen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid. Af en toe wordt de opportuniteit van de regelgeving in vraag gesteld met het argument dat deskundigheid alleen voorop moet staan bij benoemingen. We denken dat het op dezelfde voet staat als de vooropgestelde tweederderegeling die nu wordt ingeschreven.

De minister zei het al in de commissievergadering van 14 juni. Het is niet onmiddellijk een spectaculair decreet, maar de verdienste van dit ontwerpdecreet situeert zich op drie terreinen. Ten eerste is het de ambitie om een veel duidelijker toepassingsgebied te formuleren. Ten tweede wordt ervoor gezorgd dat er een nieuwe organisatiestructuur van de Vlaamse overheid komt en dat de decreten daarvan op toepassing zijn. Ten derde is er de vereenvoudiging van de procedure.

In de commissie hebben de collega's vragen gesteld over de invulling van die bepalingen. U hebt verwezen naar het uitvoeringsbesluit. We stelden vragen bij de praktische invulling van het hernemen van de voordrachtprocedure, zoals vermeld in artikel 4 van het ontwerp. Het ontwerp voorziet in een slotoplossing. Zes maanden na het falen van de voordrachtprocedure kan de Vlaamse Regering op voordracht van de bevoegde minister het vacante mandaat invullen zonder voort de voordrachtprocedure te volgen.

Enige parlementaire waakzaamheid is hier zeker aangewezen. Het is immers niet voorzien dat het mandaat desgevallend wordt ingevuld door iemand van het ondervertegenwoordigde geslacht. In het verleden had men de neiging te denken dat het alleen een mannelijke aangelegenheid was, maar ik ben ervan overtuigd dat er ook wel organen zullen zijn waar het omgekeerde het geval zal zijn.

Artikel 5 van het ontwerp creëert voor de Vlaamse Regering de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan wanneer er sprake is van een gemotiveerd verzoek door de functioneel bevoegde minister aan de Vlaamse Regering. Ook hier is de nodige alertheid vereist zodat de finaliteit van het decreet langs deze weg niet wordt uitgehold.

Ten slotte, mijnheer de minister, hebben wij ook in de commissie een amendement ingediend om de datum van de inwerkingtreding niet vast te stellen op 11 november 2007. We kiezen liever voor de gangbare werkwijze. Het ontwerpdecreet creëert een gedoogperiode tot 1 januari 2009 voor de organen die voor die datum van inwerkingtreding werden opgericht. We mogen niet vergeten dat bij de vorige decreten er ook al in een transitieperiode werd voorzien. Regelgeving

staat of valt met haar handhaving. Dat is bekend. De sanctie die in het decreet werd opgenomen, laat niets aan de verbeelding over.

We zullen dit decreet goedkeuren, al beseffen we dat het niet zaligmakend is. Een flankerend beleid om vrouwen te sensibiliseren om zich kandidaat te stellen voor advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid blijft nodig. We zullen de inspanningen die geleverd zullen worden, van nabij opvolgen. Wij herhalen ons voorstel om een constante monitoring uit te voeren van de samenstelling van de advies- en bestuursorganen. Dat blijft cruciaal. Een databank die alle info bundelt over de samenstelling van adviesorganen, is hier zeker op zijn plaats en kan een handige leidraad zijn om het decreet in de praktijk zo goed mogelijk toe te passen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2006-07*, nr. 1190/3).

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de opheffing van artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 – 1191 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Het ontwerp-decreet strekt ertoe om artikel 76 van de wet op de ziekenhuizen af te schaffen. Dat artikel dateert van voor de hele inwerkingtreding van de eerste fase van de staats-hervorming.

Er is een administratief rechtscollege dat als beroepscommissie fungeert voor een beroep tegen beslissingen tot sluiting van een ziekenhuis of een dienst, tegen een weigering tot erkenning en tegen een intrekking van de erkenning van een dienst. Die beslissingen behoren thans tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. En toch is er een federaal administratief rechtscollege, dat dus uitspraak doet over een materie die volledig tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

Bovendien heeft een beroep bij dit administratief rechtscollege een opschortend karakter. Dit wil zeggen dat als de Vlaamse Regering ter zake dringende maar ook terechte beslissingen neemt, het loont om in beroep te gaan tegen de beslissing, want de uitvoering ervan wordt opgeschort. Het wordt nog lonender om in beroep te gaan, want deze beroepscommissie functioneert al jaren niet meer wegens het ontbreken van een voorzitter. Dit wil dus zeggen dat de situatie geblokkeerd is en er minstens sprake is van slecht bestuur.

Vandaar dat de Vlaamse Regering voorstelt om het artikel 76 op te heffen. We zijn niet bevoegd om commissies en rechtbanken op te richten, maar wel om deze af te schaffen als ze strijdig zijn met de staatsregeling, namelijk dat een federale overheid uitspraken doet over beslissingen van een gemeenschap. Door de eenvoudige schrapping van dit artikel vallen we terug op de gewone spelregel, namelijk dat tegen een beslissing van de Vlaamse Gemeenschap een beroep bij de Raad van State kan worden ingediend. Hierdoor kan de Vlaamse Gemeenschap haar bevoegdheid ten volle uitvoeren en kan ze beslissingen nemen die bij betwisting naar de Raad van State gebracht kunnen worden.

Onze fractie zal zich zeker achter dit ontwerp van decreet scharen. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2006-07*, nr. 1191/1).

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van het handhavingsbeleid in de toeristische logiesector – 1208 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Geachte collega's, zoals het vorige ontwerp is ook dit een ontwerp waarin Vlaanderen beter wil waken over onze regelgeving. Hier gaat het over de regelgeving van het handhavingsbeleid in de toeristische logiesector. De minister heeft dit goed toegelicht in de commissie en iedereen ging akkoord.

Het enige waar ik op wil wijzen, is dat in het verslag als bijlage een heel uitgebreide nota is opgenomen van de minister over het overgangsrecht inzake dit decreet. We kiezen ervoor om de handhaving niet over te laten aan de parketten en de rechtbank, maar we kiezen voor een administratieve geldboete. We regelen dit binnen onze eigen bevoegdheid. Er was enkel nog een probleem over het tijdstip waarin dit in werking zou treden en hoe de overgang zou verlopen. De aanvullende nota van de minister geeft de precieze stand van zaken. Over een jaar kunnen we misschien eens naar de nieuwe stand van zaken kijken en naar de handhaving van het Campingdecreet en naar in wat reeds voorzien was voor de reisbureaus.

Het is belangrijk dat, als we regels maken, we ze ook kunnen handhaven en opvolgen. Daarover bestaat nu grote duidelijkheid.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Merckx, ik dank u voor de uiteenzetting. Vanuit mijn vroegere parlementaire reflex vind ik het belangrijk dat verslag wordt uitgebracht. Een verslag laat de collega's die geen deel uitmaken van de commissie toe te horen waarover het gaat.

Ik wil alle commissieleden danken voor de snelle en constructieve manier waarop dit ontwerp van decreet werd behandeld. Het is ook unaniem goedgekeurd.

Mevrouw Merckx, ik ben het volmondig eens met uw vraag om terug te komen op de toepassing van het nieuwe decreet. Toerisme Vlaanderen krijgt in de beheersovereenkomst de opdracht om ervoor te zorgen dat het handhavingssysteem goed wordt aangepakt. Het is evident dat op een of andere manier, hetzij bij de bespre-

king van de beleidsbrief, hetzij op andere momenten, het parlement ingelicht wordt over de manier waarop we komen tot een efficiëntere handhaving.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1208/1*).

– *De artikelen 1 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET inzake medisch verantwoorde sportbeoefening – 1217 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, voor dit verslag veroorloof ik me om een iets uitgebreidere uiteenzetting te houden.

Het is een ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Ik wil de commissie danken, omdat ik – ik ben geen vast of plaatsvervangend lid van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, maar nu en dan toch passante – mijn interesse voor het ontwerp van decreet medisch verantwoorde sportbeoefening, niet alleen door aanwezig te zijn en het woord te nemen, maar ook als verslaggever kon opnemen. Dat is een taak die ik in 1991, maar toen vanuit de commissie voor Welzijn en Gezondheid, ook kon waarnemen. Op dat ogenblik werd het eerste decreet over de medisch verantwoorde sportbeoefening in deze assemblee goedgekeurd.

Collega's, met dit ontwerp van decreet werd een mooi parcours doorlopen. Het is een belangrijk decreet. Binnen dit decreet komt zowel de regeling over de ge-

zondheid van de sporters als de hele dopingregeling aan bod. Ik denk dat het een gepast moment is – begin juli, als de Ronde van Frankrijk begint – om nog eens de precieze spelregels die daarover in Vlaanderen, maar ook op wereldniveau, thans gelden, duidelijk te maken.

Het ontwerp van decreet is een tweede stap. Een eerste stap werd al gezet toen deze assemblee unaniem een internationale conventie van de UNESCO tegen het dopinggebruik in de sport heeft goedgekeurd. Deze conventie had als bijlage de WADA-code, die eigenlijk, op voorstel van internationale, maar ook van Vlaamse en nationale verenigingen, opgeeft welke regels men inzake dopinggebruik zal hanteren.

Ondertussen was het evenzeer noodzakelijk om deze regelgeving op te nemen in ons ontwerp van decreet en het decreet van 1991 daaraan aan te passen.

Er zijn verschillende uitgangspunten. Het eerste uitgangspunt is dat een regeling wordt opgenomen die voor alle sporters geldt. Of het nu om beroepssporters, elitesporters of breedtesporters gaat, het ene decreet geldt voor alle sporters, weliswaar met twee thema's. Aan de ene kant is er de doping en aan de andere kant de medisch verantwoorde sportbeoefening, de medische keuring van sportgeschiktheid, de paramedische begeleiding van sporters en de preventie tegen letsels en overbelasting.

Doping gaat niet uitsluitend over het effect ervan op de gezondheid, maar slaat ook op de kunstmatigheid en manipulatie van de prestatiebeoordeling, met als gevolg competitievervalsing. We moeten de gezondheid van de sporter en de volksgezondheid beschermen maar anderzijds sportethische waarden verdedigen. Dit staat in dit ontwerp van decreet voor alle sporters, zelfs al maakt men een onderscheid in de wijze waarop de tuchtregeling en de handhaving geregeld wordt tussen de breedtesport en de elitesport. Dit is vooral belangrijk voor de tucht. De breedtesporters worden tuchtrechtelijk behandeld door de Vlaamse Gemeenschap terwijl de elitesporters tuchtrechtelijk behandeld worden door de sportvereniging of sportfederatie. Voor de breedtesporters is de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks bevoegd en kan zij actief optreden. Ten aanzien van de elitesporters staat de Vlaamse Gemeenschap passiever, namelijk door het opvolgen door middel van het erkenningsbeleid van sportorganisaties die zelf disciplinaire organen oprichten. Er is dus één vangnet voor alle sporters. Het enige onderscheid is dat voor de breedtesporters er een disciplinaire commissie voor medisch verantwoorde sportbeoefening wordt opgelegd, naast een disciplinaire raad voor hoger beroep.

De taken zijn in dit ontwerp van decreet heel mooi verdeeld tussen enerzijds de overheid en anderzijds de sector zelf, namelijk de sportfederaties. Elke sportfederatie moet krachtens dit ontwerp van decreet in een procedure

voorzien. Ondanks het onderscheid tussen de sportverenigingen en de overheid, is er een toepassing van dezelfde spelregels, namelijk de gezamenlijke benadering van medisch verantwoorde sportbeoefening met een uniform begrippenapparaat dat gesteund is op de bepalingen van de UNESCO-conventie en de WADA-code, met een geharmoniseerde implementatie van de principes en systematiek inzake doping.

Het ontwerp houdt een gedeeltelijke depenalisering van dopingpraktijken in voor sporters. Het doet evenwel geen afbreuk aan de federale drugwet. De depenalisering geldt enkel onder strikte voorwaarden. Er is dus geen sprake van een algemene depenalisering. Dit is de bevestiging van wat Vlaanderen in 1991 na een lange discussie als denkpiste heeft gekozen. We vinden het een goede zaak dat deze denkpiste ook overgenomen is door de internationale sportfederaties en conform de WADA-code is.

Vlaanderen heeft in het verleden hierin steeds het voortouw genomen. Het is internationaal aangemoedigd door de voorzitter van het IOC, Jacques Rogge. Door de twee gezette stappen, waaronder dit ontwerp van decreet, is Vlaanderen zeker voorbereid op de nieuwe wereldantidopingcode die eind 2007 van kracht wordt.

Dit is een belangrijk principe, dat strookt met de traditionele Vlaamse visie dat het de sporter zelf is die overtuigd moet raken van de negatieve gevolgen van doping voor zijn eigen gezondheid en het imago van de sport. Hij moet eigenlijk kunnen ervaren dat doping gelijkstaat met competitievervalsing. Doping moet evolueren naar een maatschappelijk onaanvaardbaar en dus te laken feit. Dit ontwerp blijft enerzijds trouw aan het oorspronkelijke decreet van 1991, met de depenalisering en het opnemen van de verantwoordelijkheid door Vlaanderen. Anderzijds is het volledig in overeenstemming met de WADA-code en de internationale reglementering ter zake.

Tijdens de bespreking hebben de diverse fracties hier gunstig op gereageerd. Het beantwoordt aan de verwachtingen. We hebben een uitgebreide hoorzitting kunnen houden, waar vooral gewezen is op de verschillen met het decreet van 1991. Ook werd aangegeven wat de mogelijke conflicten zouden kunnen zijn tussen een gedepenaliseerde, een tuchtrechtelijke, een strafrechtelijke, een sociaalrechtelijke, een disciplinaire en een deontologische aanpak. Al deze verschillende soorten aanpak blijven ook wel mogelijk. Professor Hendrickx heeft tijdens de hoorzitting perfect kunnen aantonen hoe deze diverse convergerende manieren van aanpakken toch nog naast elkaar zouden kunnen blijven bestaan. Volgens hem hoeven we ons geen zorgen te maken over een mogelijke schending van het non-bis-in-idemprincipe, dat inhoudt dat men niet tweemaal voor hetzelfde feit kan worden gestraft.

Tijdens de hoorzitting hebben een aantal mensen uit de praktijk, zoals magistraat De Croock en de vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportraad, hun bezorgdheden geuit. Toch werd er telkens sterk gepleit voor het zo goed als ongewijzigd aanvaarden van dit ontwerp van decreet.

De Vlaams Belangfractie heeft enkele amendementen ingediend. De fractie vindt het een interessante mogelijkheid initiatieven te nemen om internationale geneesmiddelenfabrikanten ertoe aan te zetten een speciaal symbool aan te brengen op geneesmiddelen die op de WADA-lijst staan. De minister stelde deze opmerkingen te zullen overmaken aan de internationale instanties. Dit is immers een federale bevoegdheid. De geneesmiddelenproblematiek is niet iets dat louter en alleen door de Vlaamse overheid moet worden geregeld.

Een belangrijk element dat het Vlaams Belang aankaart tijdens de bespreking, was de bekommernis dat, hoe sluitend de aanpak van het ontwerp wel zou zijn, sportverenigingen, die een verantwoordelijkheid hebben en moeten optreden, in gebreke zouden blijven. De heer De Croock had ons daar ook al op gewezen, tijdens de bespreking. Hij had een amendement voorgesteld. Het is dit amendement dat de Vlaams Belangfractie heeft ingediend. Dit was zeker een zorg voor alle fracties, maar de minister heeft ons er tijdens de bespreking van kunnen overtuigen dat het huidige decreet en de in de reglementering opgenomen bestraffingsmogelijkheden met betrekking tot de sportverenigingen voldoende mogelijkheden geven om op te treden. Zo kunnen sportverenigingen worden geschrapt van de lijst tot het organiseren van activiteiten. Ook de internationale sportverenigingen, die mee die WADA-code hebben onderschreven, hebben een verantwoordelijkheid ter zake. Eigenlijk gaat het over hun privécode die door ons, door de publieke sector, werd overgenomen. Die internationale federaties zullen erop moeten toezien dat dit in alle lidstaten wordt gerespecteerd.

Enigszins ondersteund vanuit de hoorzitting, heeft de minister in de commissie geprobeerd om ons te overtuigen dat amendement niet te aanvaarden. Dat is ook niet gebeurd.

Een andere bekommernis van de VLD-fractie was de grote verantwoordelijkheid van de sportverenigingen. Mevrouw Libert stelde zich de vraag of alle sportverenigingen wel voldoende capaciteit hebben om deze instanties op te richten. In die zin werd een amendement voorgesteld. Mevrouw Libert dacht dat vooral de kleinere sportverenigingen er de voorkeur aan zouden geven om dit samen te organiseren. De verplichtingen van het decreet nakomen via een samenwerking tussen sportverenigingen is ook als amendement in de tekst weerhouden.

Op het ogenblik van de bespreking in de commissie was de minister in het bezit van een brief van 20 juni namens het WADA. In die brief werden op de valreep nog

bepaalde verduidelijkingen gevraagd over de definities en de verwijzing naar internationale normen, om de WADA-conformiteit nog te verhogen. Deze brief is in bijlage toegevoegd aan het verslag, net als het antwoord van de minister dat na de bespreking in de commissie is overgemaakt. In de brief kunt u lezen dat alle opmerkingen van het WADA worden beantwoord. Omdat we er kennis van hebben genomen op het ogenblik van de bespreking, hadden we nog de kans om bij enkele artikelen amendementen in te dienen. Die amendementen hebben het wezen van de artikelen niet gewijzigd. Ze vormen zeker geen aantasting van de uitgangsprincipes, maar wel een verduidelijking opdat er helemaal geen discussie meer zou kunnen zijn. Ze geven ook het signaal dat het parlement de WADA-conformiteit heel belangrijk vindt. De WADA-conformiteit is dus een belangrijk element geweest in de bespreking van dit ontwerpdecreet.

Bij de bespreking brachten alle fracties naar voren dat men over de wijzigingen duidelijk zal moeten communiceren naar de sporters, aangezien de medisch verantwoorde sportbeoefening zo belangrijk is voor zowel de internationale als de Vlaamse autoriteiten. Dat heeft betrekking op de hele bevolking. 'Breedtesporter' is een heel ruim begrip. Of men nu sport in competitieverband of erbuiten, iedereen kan en zal te maken hebben met dit decreet. In sommige bepalingen wil men streng optreden en stelt men een hele infrastructuur ter beschikking om de naleving ervan te bewerkstelligen. De bepalingen moeten ook zeker een preventief effect hebben opdat iedereen die aan sport doet, rekening zou houden met deze principes.

Collega's, tot hier het verslag. In naam van mijn fractie heb ik hier niet zo heel veel aan toe te voegen. We zijn blij dat nog over het ontwerp van decreet kan worden gestemd en dat erover, van zodra de uitvoeringsbesluiten klaar zijn, kan worden gecommuniceerd. Voor onze fractie is ook de WADA-conformiteit een belangrijk punt. Uiteraard zullen we de uitvoering van het decreet nauwgezet blijven opvolgen, inclusief de rechtspraak. Indien nodig zullen we het decreet aanpassen, dat is ook de opening die de minister heeft gemaakt, want deze sector is permanent in evolutie. We zullen zeker ook het preventieve luik van het decreet opvolgen, want dat is even essentieel. En we zullen zeker ook in de gaten houden dat in de nodige middelen wordt voorzien, mijnheer de minister.

Misschien kunnen er nog een aantal opmerkingen gemaakt worden over de precieze samenstelling van de tuchtorganen waarin magistraten en medici vertegenwoordigd zijn. Zowel de Vlaamse Sportfederatie als de Vlaamse Sportraad pleiten ervoor dat de organen geen wereldvreemde instanties worden. Ik neem aan, mijnheer de minister, dat niet alleen mensen met een juridische of een medische bagage nuttig en zinvol kunnen

optreden in een dergelijk tuchtorgaan. Maar goed, dit valt onder uw verantwoordelijkheden. We wilden het alleen nog even ter sprake brengen.

Mijnheer de minister, Vlaanderen is vooralsnog enkel een waarnemer bij de conferentie van de partners van WADA. De plaats van Vlaanderen binnen de conferentie van de partners is meer dan verantwoord, niet alleen omdat we in het verleden voortrekkers waren en omdat onze reglementering nu op punt staat, maar ook wegens onze betrokkenheid. We mogen niet uitsluitend afhankelijk zijn van wat internationaal boven onze hoofden wordt beslist. Eenmaal alle procedures achter de rug zijn, hopen we dat we zo snel mogelijk door u op de hoogte worden gebracht van goed nieuws hierover.

Collega's, mijn excuses voor het ietwat lange verslag, maar dit ontwerp van decreet loont zeker de moeite. Het raakt ons allen, als bestuurders, als betrokkenen, als burgers en als sporters. We hebben in het verleden al geschiedenis geschreven. Nu hebben we niet moeten vitten of discussiëren over de vraag of Vlaanderen bevoegd is om een beleid en een visie uit te werken. In 1991 hebben we wel uitdrukkelijk strijd moeten leveren, samen met toenmalig minister Weckx. U ziet dat we daarvan nu de vruchten kunnen plukken. We rekenen op u, mijnheer de minister, en op de voltallige regering om ook in de toekomst voor een verdere invulling te zorgen. *(Applaus bij CD&V, sp.a-spirit en de N-VA)*

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mevrouw Merckx heeft in haar verslag de belangrijkheid van dit ontwerp van decreet al uitvoerig toegelicht. Zelf heb ik er tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening in de commissie op gewezen dat het Vlaams Belang dit voorliggende ontwerp van decreet erg belangrijk vindt. De focus ligt vooral op de bestrijding van doping in het kader van medisch verantwoord sporten. Hiertoe werd de harmonisatie met de beginselen van de WADA-code nagestreefd.

Naar aanleiding van de bespreking van dit ontwerp van decreet werden er hoorzittingen georganiseerd die – wat mij betreft – een grote meerwaarde boden aan het debat en meer inzicht gaven in bepaalde aspecten van dit ontwerp van decreet.

Zo was er de hele discussie over de verhouding tussen tucht- en strafrecht en het principe non bis in idem. De minister stelde tijdens de bespreking al vast dat dit ontwerp van decreet ter zake rekening heeft gehouden met de opmerking van de Raad van State.

Een andere belangrijke opmerking werd er tijdens de hoorzitting gemaakt bij het artikel 50 van dit ontwerp van

decreet. Er werd opgemerkt dat bij afwezigheid van een sportvereniging of wanneer de erkenning wordt ingetrokken, er geen regeling is uitgewerkt voor wie de elitesporter moet berechten. Daarom stelde de heer De Croock voor dit ontwerp van decreet bij artikel 50 te amenderen met als doel de berechting op tijdelijke basis en op kosten van de sportvereniging over te laten nemen door de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad, vernoemd in de artikelen 32 en 33. Om aan deze bezorgdheid tegemoet te komen, diende ik samen met collega Van Dijck amendement nummer 2 in.

De minister vond dit amendement overbodig en gaf hiervoor enkele argumenten aan die onze fractie alvast niet volledig konden overtuigen. We vinden het dan ook jammer dat dit amendement werd weggestemd.

Het Vlaams Belang vroeg tijdens de bespreking van dit ontwerp van decreet of de minister geen initiatieven kon nemen om internationale geneesmiddelenfabrikanten aan te zetten om een speciaal symbool aan te brengen op de medicatie die op de WADA-lijst staat. Een sporter weet de dag van vandaag immers niet altijd of een product dat hij of zij gebruikt of aanbevolen krijgt, geen risico op bestraffing inhoudt. Uiteraard is het niet de bedoeling om dit enkel in Vlaamse context te doen. Internationale initiatieven op dat vlak zijn erg belangrijk. Dat de minister zich engageerde om een brief te schrijven om het WADA te vragen om daarover afspraken te maken met de geneesmiddelensector, is alvast een stap in de goede richting.

Ik wil hierbij verwijzen naar een artikel dat na de besprekingen in de commissie verscheen in het juninummer van het tijdschrift *Folia Pharmacotherapeutica* met betrekking tot doping in de sport. Daar wordt gesteld dat in verband met geneesmiddelen en doping nu reeds in het Gecommentarieerd Geneesmiddelenrepertorium twee symbolen worden gebruikt. Enerzijds is er het symbool D, dat duidt op producten die altijd verboden zijn, en anderzijds is er het symbool d, dat wijst op toegelaten producten die toch een positieve dopingcontrole kunnen geven.

Mijnheer de minister, collega's, ik zou ten slotte willen wijzen op het feit dat een goede informatieronde met betrekking tot het ontwerp van decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening meer dan noodzakelijk is, zowel voor de elitesporters als voor de breedtesporters. Ik vraag evenwel uw bijzondere aandacht voor de breedtesporters die – per definitie – minder professioneel worden bijgestaan en bijgevolg gemakkelijker geconfronteerd worden met de consequenties van daden die ze verkeerd hebben ingeschat. Ik heb het hierbij onder andere over het artikel 3, ten achtste, dat voor de begeleiders van sporters ook zware gevolgen kan hebben.

Het Vlaams Belang zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Sporters hebben het recht en ook de plicht om

hun sportieve activiteiten te beoefenen in medisch verantwoorde omstandigheden. De federaties dragen hierin een grote verantwoordelijkheid. Dit ontwerp van decreet is daarom een erg belangrijke stap vooruit. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, het is spijtig dat de termen medisch verantwoorde sport en doping bijna lijken samen te vallen. Maar zo is het nu eenmaal. Het wielrennen bijvoorbeeld – onze tweede nationale sport – komt deze dagen meer in het nieuws door dopingverhalen dan door de echte competitie. Enkele sponsors hebben zich de voorbije jaren al teruggetrokken, de tv-gelden dalen. De verliezer is de sport.

De overheid heeft de taak hier iets aan te doen. Ten eerste omwille van het aspect gezondheid: sporters hebben het recht om te wedijveren in gezonde omstandigheden. Ten tweede willen we allen een eerlijke competitie waar de winnaar uiteindelijk degene is die het meeste talent heeft en het hardst heeft getraind, en niet de best 'geprepareerde'.

Ten derde spiegelen jongeren en breedtesporters zich aan de heroïsche prestaties van topsporters. We moeten absoluut tegengaan dat ze daaraan automatisch het gebruik van doping zouden koppelen.

Een goed beleid op het vlak van medisch verantwoorde sportbeoefening, dat dus helaas vooral strijd tegen doping moet voeren, moet anno 2007 aan drie voorwaarden voldoen. Ten eerste moet het passen in een internationale aanpak. We mogen ons hoofd niet in het zand steken: sport is een belangrijke bedrijfstak in de geglobaliseerde economie geworden. De belangen die er spelen, overschrijden nationale grenzen. De aanpak van doping moet daar rekening mee houden. Vandaar dat de WADA-code en de UNESCO-conventie zo belangrijk zijn. We zijn tevreden dat Vlaanderen met dit decreet die internationale consensus bevestigt en versterkt.

Ten tweede moet het beleid van de overheid uitgaan, maar in nauwe samenwerking met de sportwereld. Als we de voeling verliezen met de individuele sporters en met hun federaties is de dopingstrijd verloren. Ook van dit principe gaat het decreet uit, door de WADA-code te implementeren.

Ten derde mag het beleid niet enkel op de repressie focussen, maar moet het ook en vooral preventie en sensibilisering voeren. Dit is eigenlijk niet echt onderwerp van dit ontwerp van decreet. Voor topsporters kan dit overbodig lijken: zij worden geacht op de hoogte te zijn van de gezondheidsrisico's. Toch zet de lichtzinnigheid waarmee sommige gevaarlijke producten worden geno-

men, aan tot nadenken. Preventie en sensibilisering zijn echter vooral belangrijk bij breedtesporters. Bij hen kan het onderschatten van gezondheidsrisico's – zowel dopinggebruik als onverantwoorde prestaties – fatale gevolgen hebben. We vertrouwen erop, mijnheer de minister, dat u deze poot van het beleid ernstig zult nemen.

Het voorlichten van recreatieve sporters over hoe gezond en zonder doping aan sport te doen, moet meer aandacht krijgen, zonder dat we daarbij willen vervallen in het andere uiterste, zoals verplichte medische attesten voor iedereen die recreatief wil sporten.

In ieder geval zorgt dit ontwerp van decreet ervoor dat Vlaanderen een voortrekker blijft in de internationale strijd tegen doping. We vinden dat de fundamentele keuzes die in het ontwerp van decreet gemaakt worden, de juiste zijn. Alle sporters in Vlaanderen en alle Vlaamse sporters, dus zowel de topsporters als de recreatieve sporters, moeten dezelfde dopingregels respecteren. Alleen zo kunnen we een faire sport krijgen, op alle niveaus. Ook moet het dopingtuchtrecht waar mogelijk – bij de topsporters, dus – wel worden uitbesteed aan de federaties. Op die manier kunnen ook zij hun verantwoordelijkheid nemen en wordt de sportwereld zelf ernstig genomen in haar voornemen om het dopingspook te lijf te gaan.

Ook het feit dat dopinggebruik strafrechtelijk gedepeenaliseerd blijft, net zoals dat onder de huidige decreetgeving het geval is, is een goede zaak. We moeten van de sportvrouw of -man die over de schreef gegaan is in het najagen van een droom, ook geen crimineel maken. Helaas gebeurt dat nu vaak na een proces in de media. Sensibilisering en preventie blijft natuurlijk wel enorm belangrijk.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de VLD-Vivant-fractie zal dit decreet van harte steunen. Het is nodig dat de Vlaamse overheid de strijd tegen doping daadkrachtig blijft voeren, aangepast aan de internationale afspraken.

We zijn ook tevreden omdat we het oorspronkelijke ontwerp van decreet nog hebben kunnen verfijnen. Inzichten uit de hoorzittingen hebben tot een aantal nieuwe inzichten geleid en de commissie heeft een aantal amendementen aanvaard. Om er maar één te noemen: het decreet verwijst nu expliciet naar de mogelijkheid dat de sportfederaties de disciplinaire procedures gezamenlijk uitvoeren. Wij hebben daarop aangedrongen, omdat het lang niet zeker is dat de kleinere federaties die topsporters onder hun leden hebben, wel in staat zijn om die procedures goed te laten verlopen, zeker als men weet welke belangen soms op het spel staan en hoe juridisch sluitend het dus allemaal moet gebeuren. Het oorspronkelijke ontwerp van decreet bleef onduidelijk over het bundelen van de krachten

onder federaties. Deze aanpassing is dus een goede zaak. Mijnheer de minister, we hopen nu dat u de belangrijkste federaties hierover snel zult contacteren, zoals u aangekondigd hebt in de commissie. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, beste collega's, sportliefhebbers worden de laatste weken weer volop geconfronteerd met het dopinggebruik in de sport. Doping vormt een van de grootste bedreigingen voor de sport. Het is nefast voor de sporter en tegen de fair play, en vervalst de resultaten van wedstrijden en competities. Het veroorzaakt bijgevolg onherstelbare schade aan de sport.

Het dopinggebruik is een belangrijk probleem dat voortdurend evolueert. We moeten dan ook streven naar een transparant en uniform internationaal dopingbeleid. De afstemming van het decreet medisch verantwoord sporten op de reglementering van het WADA en de UNESCO is daarvoor essentieel.

Mijn fractie vindt het belangrijk dat dit ontwerp van decreet probeert te voorzien in een totaal vangnet. Voor een aantal onderdelen wordt wel het onderscheid gemaakt tussen elite- en breedtesport, maar ondanks dit onderscheid wordt duidelijk gestreefd naar een geharmoniseerde aanpak van de antidopingregels.

Ook de responsabilisering van sportverenigingen en federaties in het dopingtuchtrecht voor elitesporters is een goede zaak. Zij worden verplicht elitesporters te bestraffen en zullen zelf hun verantwoordelijkheid moeten dragen. Belangrijk hierbij is de mogelijkheid voor sportverenigingen om gezamenlijk via een samenwerkingsverband een disciplinair orgaan op te richten. Dat heeft als voordeel dat de deskundigheid niet in elke sportvereniging apart moet worden opgebouwd. De oprichting van één groot tuchtorgaan van alle federaties zou ideaal zijn.

Het ontwerp neemt de definitie van dopingpraktijk over uit de WADA-code, maar gaat verder door ook de entourage van de sporter te responsabiliseren. Het is nodig dat ook de omkadering van de sporter kan worden aangepakt. Dat is een sterk punt in dit ontwerp van decreet dat ik namens mijn fractie alleen maar kan aanmoedigen. Het is een grote stap in de richting van ethisch verantwoord sporten.

In de commissievergaderingen en tijdens de hoorzitting is meermaals gezegd dat communicatie over deze nieuwe regelgeving zeer belangrijk wordt. Alle sporters en federaties moeten immers voldoende geïnformeerd worden. Wat kan er, wat kan niet, ben ik een elitesporter of niet enzovoort? Duidelijkheid is zo veel mogelijk gewenst.

Mevrouw Merckx heeft zonet gezegd dat dopingbestrijding moet beginnen bij de sporter zelf. Ik kan me daar alleen maar bij aansluiten. De sporter moet overtuigd raken van de negatieve effecten van doping, zowel voor zijn eigen gezondheid als voor het imago van zijn sport.

Elke sporter, elke begeleider en elke sportvereniging valt nu binnen het toepassingsgebied van de regelgeving. Dat is een belangrijke stap om doping maatschappelijk onaanvaardbaar te maken. Wij moeten echter waakzaam blijven voor nieuwe evoluties en tijdig ingrijpen. De permanent wijzigende omstandigheden van dopinggebruik maken dat dit nooit een definitief decreet is.

Naast het hele dopingluik dreigt het preventieve luik medisch verantwoord sporten wat tussen de plooiën te vallen. We mogen dit echter niet uit het oog verliezen. Preventie is en blijft ontzettend belangrijk. Een positieve benadering en het geven van stimulansen voor gezonde sportbeoefening moeten een blijvend aandachtspunt vormen.

Met dit ontwerp van decreet bewijst Vlaanderen dat het verder het voortouw wil nemen in de strijd tegen doping en verder wil streven naar een algemeen medisch verantwoord sporten. Mijn fractie steunt dit ontwerp van decreet dan ook volop. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de boodschap die ik wil meegeven, heeft ook mevrouw Robeyns op het einde van haar betoog gebracht. De Vlaamse Gemeenschap heeft altijd een voortrekkersrol gespeeld, maar niet iedereen is daar altijd van overtuigd.

Ik vind het goed dat we in dit ontwerp van decreet niet alleen spreken over doping, want dat aspect krijgt altijd het meeste aandacht. Dit ontwerp van decreet heeft echter ook aandacht voor het medisch verantwoord sporten. Het gaat om een geheel van maatregelen die ervoor zorgen dat sporten kan op een gezonde manier.

Mijn fractie vindt het ook heel belangrijk dat de overheid haar verantwoordelijkheid blijft nemen voor de brede sportbeoefening. Wat de elite- en competitiesport betreft, geven we de verantwoordelijkheid in grote mate aan de federaties. Zij moeten optreden als er sprake is van bijvoorbeeld competitievervalsing. Die verantwoordelijkheid moeten we duidelijk vastleggen in een decreet. Dat zou betekenen dat de federaties hun kop niet langer in het zand kunnen steken en hun verantwoordelijkheid ontlopen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Beste collega's, ik ben erg verheugd over de behandeling en de bespreking van dit ontwerp. Ik wil toch wel beginnen met de verslaggever te bedanken voor het volledige overzicht van alle punten die aan bod zijn gekomen in de commissiebespreking. Ze heeft dat op een vlotte en erg objectieve wijze gedaan.

Tegelijkertijd dank ik ook alle fracties. Mevrouw de voorzitter, in de media staat nogal eens negatieve kritiek over wat dit parlement allemaal uitricht. Het gaat dan over de saaiheid en banaliteit in dit huis. Als een spontaan tegengif hiertegen heb ik destijds, na de behandeling van dit ontwerp in de commissie, op mijn weblog gewezen op de schitterende sfeer en schitterende samenwerking in de commissie en het daaruit volgende resultaat, dat heus wel mag worden gezien.

Met dit ontwerp nemen we opnieuw de voortrekkersrol op, zoals Vlaanderen dat in het verleden steeds heeft gedaan. Dat is belangrijk, hoewel ik beseft dat het werk nu pas begint. Zo ben ik het er volledig mee eens dat een uitgebreide communicatie moet worden gevoerd. We zullen daar ook voor zorgen. We gaan er niet van uit dat het straks goedgekeurde ontwerp, dat in eerste instantie bedoeld is voor de bevolking, en daaruit afgeleid voor alle mogelijke sporters, bij iedereen bekend is. De juridische realiteit komt niet altijd overeen met de werkelijkheid. We willen daar iets aan doen. We willen ruim bekend maken wat de gevolgen zijn van dit ontwerp.

We beseffen dat we de strijd tegen doping of voor medisch verantwoord sporten niet alleen via een decreet zullen winnen. We krijgen ongetwijfeld goede instrumenten in handen. We zullen weer een voortrekkersrol kunnen spelen. We moeten echter nog bijkomende stappen zetten. Alle sprekers hebben erop gewezen dat het werk niet af is met dit ontwerp. We moeten voortdurend nagaan hoe we de strijd voor meer verantwoord sporten kunnen voeren.

Daarom wil ik ook vrij snel een tweede fundamentele aanpassing doorvoeren. Ze zal nog meer ingrijpen op de entourage. Daardoor zullen ook meer middelen en mogelijkheden ter beschikking worden gesteld, zodat niet alleen de sporter wordt aangepakt of bestraft bij dopinggebruik. Dat stuit me immers nogal eens tegen de borst. Op dit moment worden degenen die al jarenlang de spil zijn van dopingnetwerken vrij weinig gestraft. Jaren later opereren ze nog altijd in het sportmilieu. We willen dat onmogelijk maken.

Tegelijkertijd willen we, nog meer dan vandaag, de nadruk leggen op het medisch verantwoord sporten. Onder anderen mevrouw Robeyns en mevrouw Libert hebben daar daarnet ook al op gewezen. Naast het medisch verantwoord sporten moet er ook aandacht gaan naar ethisch verantwoord sporten. Heel vaak zijn beide met elkaar verweven.

Ik beseft dat we een absolute mentaliteitswijziging moeten realiseren binnen de sportwereld en binnen de publieke overheid. Ook dat is een realiteit. Hier bestaat dan wel een kamerbrede consensus over het feit dat we het dopinggebruik moeten aanpakken, maar de media banaliseren dat nogal eens. 'Waar houden die zich mee bezig?', vragen ze zich af.

Het gaat niet alleen over het medisch onverantwoord dopinggebruik, maar ook over het ethische aspect. Het gaat ook over de volledige competitievervalsing. Het belangrijkste probleem is dat het vandaag ook gaat over de gezondheid van kinderen en jongeren. De grote kwaal van het dopinggebruik verschuift zich op dit ogenblik naar die groep. Dat gebeurt onder druk van malafide personen in de sportwereld maar ook, beste collega's, onder druk van ouders die voor hun kinderen alleen maar prestatiegericht denken in de sport. De strijd tegen dopinggebruik en voor meer medisch verantwoord sporten blijft dan ook een belangrijke opdracht voor de Vlaamse Gemeenschap.

Dat vereist ook een mentaliteitswijziging.

Tot slot, voorzitter, is het vanzelfsprekend dat Vlaanderen nu ook een plaats kan krijgen in de conferentie van partners, waar we, weliswaar als waarnemer, al actief aanwezig zijn. We zullen ook initiatieven nemen om te komen tot één tuchtrechtelijk orgaan, dat in naam van alle of zoveel mogelijk sportfederaties kan spreken. Dat werd heel uitdrukkelijk gevraagd door de Open VLD-fractie. Ik beseft dat het anders voor kleinere sportfederaties een probleem kan vormen. Daarop werken we op dit ogenblik heel hard. Ik kan alleen maar bevestigen dat het preventieve luik voor het medisch verantwoord sporten onze prioriteit blijft, zonder blind te zijn voor de dopingbestrijding, waar we altijd opnieuw nieuwe instrumenten zullen moeten krijgen om mee te kunnen met de stropers in het bos of in het peloton of waar dan ook.

Mevrouw de voorzitter, ik vind de samenwerking in de commissie en in het parlement een schoolvoorbeeld van hoe het parlement een verbetering van het beleid kan realiseren. Ik dank u daarvoor.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1217/5*).

– *De artikelen 1 tot en met 57 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borgh, de heren Bart Caron en Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Elke Roex houdende wijziging van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, en houdende wijziging van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg
– 1176 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Malderen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Heren ministers, mevrouw de voorzitter, collega's, met dit voorstel van decreet beogen de indieners tegemoet te komen aan een nood die vandaag bestaat en die deel uitmaakt van het probleem van de vergrijzing.

Vergrijzing is hét thema van de komende decennia. De vergrijzing, de groeiende groep van ouderen, is het resultaat en eigenlijk ook de bekroning van onze welvaartsstaat. Ondanks het feit dat de zelfredzaamheid van ouderen de afgelopen jaren in het algemeen is toegenomen, brengt de vergrijzing toch ook heel wat uitdagingen mee voor de organisatie van de zorg.

We moeten daarbij ook rekening houden met wat ouderen zelf wensen. Uit het leefsituatieonderzoek in Vlaanderen leren we dat ouderen zo lang mogelijk de regie van hun leven in handen willen houden en het liefst ook zo lang mogelijk thuis willen blijven wanneer ze zorgafhankelijk worden.

In de afgelopen jaren heeft Vlaanderen de verdienste gehad te investeren in een brede waaier van voorzieningen zodat de keuze voor ouderen bij afhankelijkheid niet meer lag tussen de extremen van zorg thuis of zorg in een rusthuis. We hebben heel wat tussenvormen gecre-

eerd zoals het wonen in serviceflats, de zorg in het dagverzorgingscentrum en het kortstondig verblijven in de centra voor kortverblijf.

Tegelijkertijd ondervonden we in Vlaanderen echter ook heel wat problemen om de programmaticcijfers voor kortverblijf en dagcentra ingevuld te krijgen. Elk jaar worden meer gelegenheden voor kortverblijf en dagverzorging gecreëerd, maar het gaat te traag en het aanbod blijft onvoldoende.

We willen dus sneller in meer aanbod voorzien omdat centra voor kortverblijf het noodzakelijke verlengstuk zijn van de thuiszorg.

In Vlaanderen hebben we altijd sterk de nadruk gelegd op thuiszorg. Dat betekent dat we heel erg een beroep doen op het engagement van de mantelzorger. Recentelijk wordt veel aandacht aan het statuut van de mantelzorger besteed. Wil de mantelzorger zijn engagement ook waar kunnen maken over een langere periode, dan moet de overheid in respijtzorg investeren. Dit wil zeggen dat we tijdelijk de zorg van de mantelzorger volledig overnemen en deze de gelegenheid geven om de batterijen op te laden. Centra voor kortverblijf spelen dus een cruciale rol.

De realiteit leert ons bovendien dat centra voor kortverblijf niet alleen worden gebruikt voor tijdelijke opvang van ouderen om de mantelzorger even te ontlasten, maar evenzeer als een tijdelijke oplossing – of moet ik zeggen noodoplossing – in afwachting van het vinden van een definitieve woonplaats in een rustoord. Ook dat leidt ertoe dat plaatsen in de centra voor kortverblijf schaars zijn geworden.

Het voorliggende decreet heeft één doelstelling: meer plaatsen creëren in centra voor kortverblijf. Daartoe bewandelen we twee pistes. De eerste is een vraag van onze fractie om rustoorden die de juridische vorm van een handelsvennootschap aannemen, de mogelijkheid te bieden om een centrum voor kortverblijf op te richten. Op die manier hopen we extra plaatsen in kortopvang te creëren. Dit komt tegelijkertijd tegemoet aan een verzoeking van Open Vld om discriminaties van commerciële rustoorden ten opzichte van vzw's en openbare besturen weg te werken. Daarnaast sleutelen we ook aan de minimumnorm voor het aanbieden van kamers voor kortverblijf. Voor rustoorden met minder dan 40 kamers wordt de minimumnorm verlaagd van drie plaatsen naar één. Zo hoeft een rustoord niet noodzakelijk grote werken uit te voeren om toch een kamer voor kortverblijf te kunnen aanbieden.

Ik hoop dat we met dit voorstel van decreet zullen komen tot heel wat bijkomende plaatsen in de centra voor kortverblijf, zowel in de rustoorden met een vzwstatuut of georganiseerd door openbare besturen als in rustoorden die de vorm van een handelsvennootschap

hebben. Ik dank u voor uw aandacht. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, ik wil me grotendeels aansluiten bij mevrouw Van der Borgh. We vinden dit een zeer belangrijke erkenning van de mantelzorgers. Het Vlaamse niveau moet al het mogelijke doen om mantelzorgers te erkennen en te ondersteunen. Erkennen doen we door bijkomende plaatsen te creëren en ze de mogelijkheid te geven om ook eens een time-out te nemen. Dat is al verschillende jaren een belangrijke vraag van onze partij. We hebben het trouwens verschillende keren tot een speerpunt van onze campagnes gemaakt.

De uitbreiding zal gedeeltelijk worden gerealiseerd door het wegwerken van de VIPA-wachlijst. Tot nu toe is maar 30 percent van de programmatie voor kortverblijf ingevuld. Door het wegwerken van de wachtlijst zullen we sowieso op 73 percent van de programmatie komen. Dat is al een zeer belangrijke stap, waardoor er een aanzienlijke uitbreiding zal komen.

We vinden het belangrijk dat elk rusthuis een kamer kortverblijf kan aanbieden. Mevrouw Van der Borgh, ik wil een correctie aanbrengen bij wat u zegt. Ik denk dat u het niet verkeerd bedoelt. Alle rusthuizen kunnen één kamer aanbieden, dus ook rusthuizen die meer dan 40 kamers hebben. Het minimum van drie is dus herleid tot één. Het is wel zo dat rusthuizen tot 40 kamers maximum drie plaatsen kortverblijf kunnen aanbieden.

Het is een belangrijke grens die we ook willen aanhouden omdat we ons zeer bewust zijn van de administratieve lasten en de werklast die kortverblijven opleggen. We zijn ervan overtuigd dat het rusthuis een zekere grootte moet hebben om die plaatsen kortverblijf met de nodige kwaliteitsgarantie te kunnen aanbieden. Vandaar de grenzen. Belangrijk is ook dat we de grens terugbrengen naar 1 omdat zo verschillende rusthuizen kunnen inspelen op de mogelijkheid tot het creëren van een kortverblijf. Vaak moeten daarvoor immers geen grote infrastructuurwerken gebeuren. Een belangrijk neveneffect ervan is dat het misbruik door sommige spelers op de markt van kleine kamers die voor korte duur worden verhuurd, op die manier wordt tegengegaan.

Ik heb nog een belangrijke bedenking. Bij de uitvoeringsbesluiten moeten de administratieve lasten in de gaten worden gehouden. Ik geef een voorbeeld. De centra voor kortverblijf moeten vandaag een administratief handboek samenstellen, terwijl de rusthuizen dat ook moeten doen. Als het centrum voor kortverblijf aan een rusthuis wordt gekoppeld, stel ik voor over te gaan naar één administratief handboek zodat een deel van de administratieve lasten wordt weggewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik sluit mij aan bij wat collega Dehaene zei. Het is heel belangrijk dat dit voorstel in het decreet op de residentiële zorg wordt geïntegreerd. Initieel was het kortverblijf geïntegreerd in het decreet op de thuiszorg. We hebben gewezen op het gevaar voor commercialisering van die sector van de thuiszorg en van de opening van dat decreet naar commerciële initiatieven en handelsvennootschappen. Vandaar dat wij hebben beslist het te integreren in het decreet op de residentiële zorg. Daar zijn handelsvennootschappen op dit moment al toegestaan.

Tot slot heeft onder meer het Vlaams Welzijnsverbond gevraagd om een grondig debat te organiseren over de gevaren van commercialisering van de thuiszorg. Wij hebben dat eerder ook al aangevraagd omdat de vergrijzing een belangrijk thema is dat we niet uit de weg kunnen gaan. De vraag zal in de toekomst immers stijgen en het debat over de commercialisering van die sector moet open en bloot worden gevoerd. Zo kunnen we de gevaren goed inschatten. Ik hoop dat we dit debat binnenkort in onze commissie zullen houden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Collega Roex heeft het belangrijkste gezegd. We zijn met de meerderheid na heel wat gesprekken tot dit voorstel gekomen en dat is een goede zaak. Het beantwoordt aan een reële nood in de samenleving. We hebben op het vlak van het kortverblijf nood aan meer plaatsen dan er vandaag voorhanden zijn. Ik sluit mij aan bij mijn collega en wens te benadrukken dat we via het decreet op de residentiële zorg een opening hebben gecreëerd. Bij de discussie wie de plaatsen aanbiedt, is het belangrijk de rollen duidelijk te definiëren.

Het levert een goed voorbeeld op van de wijze waarop de overheid enerzijds de aansturing van het beleid in handen houdt en het kader ervoor creëert – wat ook in het decreet is voorzien, en anderzijds aan verschillende initiatiefnemers, zowel publieke als private, de mogelijkheid biedt om initiatieven te nemen. Dat sluit aan bij de realiteit in vele andere welzijnssectoren. Ik denk aan de kinderopvang waar heel wat zelfstandige initiatieven aan de orde zijn. Ik benadruk wel dat er een evenwicht nodig is tussen het private handelen en de rol van de overheid bij de aansturing ervan. We hebben hier een belangrijke stap gezet die beantwoordt aan maatschappelijke noden.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: De totstandkoming van het voorstel van decreet heb ik als collega vrij nauw kunnen volgen. Namens de Vlaamse Regering wil ik

hier stellen dat we het voorstel van decreet verwelkomen. Voor de oproep van de heer Dehaene betreffende de uitvoeringsbesluiten en de problematiek van de administratieve lasten zal ik extra attent zijn. Ik zal ervoor zorgen dat deze nieuwe opportuniteit voor het kortverblijf, door de heer Caron en de andere leden in de verf gezet, in de waaier van het aanbod voldoende aan bod komt en niet onder een nodeloze administratieve last wordt bedolven. We zullen er extra op letten.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. 2006-07*, nr. 1176/1).

– *De artikelen 1 tot en met 26 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Bart Caron, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Herman Schueremans en Mark Demesmaeker houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid – 1225 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Hermans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de commissie Cultuur besprak op 14 juni dit voorstel van decreet. Sta me toe dat ik eigenlijk de toelichting van de heer Caron overneem omdat ik ze schitterend vond. Ik wil hier dus dit toch niet onbelangrijke decreet even toelichten.

De heer Caron wijst erop dat artikel 75 van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid bepaalt dat de Vlaamse Regering na vijf jaar – dat is nu – een algemene evaluatie moet maken van de bereikte effecten op het lokale cultuurbeleid.

De spreker maakt daarbij twee bedenkingen. Hij vraagt zich af of de evaluatie niet te vroeg komt. Een periode van vijf jaar is korter dan een lokale bewindsperiode. Daarnaast wijst hij erop dat er onvoldoende onderzoeksmateriaal beschikbaar is. De evaluatie ambieert volgens de spreker geen volledigheid, evenmin als het voorliggende voorstel van decreet.

Dit voorstel neemt de tekst over van een voorontwerp van decreet dat reeds principieel door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 11 mei 2007. Deze werkwijze maakt het mogelijk om de tekst sneller voor bespreking aan de commissie voor te leggen. Het voorstel van decreet moet immers nog voor het zomerreces worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement in het belang van de lokale besturen.

De inhoudelijke toelichting valt uiteen in drie delen: het algemeen lokaal cultuurbeleid, de bibliotheeksector en de cultuurcentra. Dit voorstel van decreet verlicht de planlasten. Aanvraag en beleidsplan worden nu tegelijk ingediend. De plannen moeten niet meer tegen 1 oktober maar wel tegen 31 december ingediend worden. Voorts worden allerhande bepalingen geschrapt over kwaliteitsnormen, beheersorganen enzovoort.

De forfaitaire subsidie van 50.000 of 25.000 euro voor het lokaal cultuurbeleid wordt losgekoppeld van het loon van de cultuurbeleidscoördinator. De lokale overheid moet iemand in dienst hebben. De middelen zijn niet meer louter bestemd voor zijn loon maar effectief voor een lokaal cultuurbeleid in de breedste betekenis van het woord.

De 1 eurosubsidie is niet langer bedoeld voor bijzondere en vernieuwende initiatieven maar voor gemeenschapsvorming. Dat ligt in de lijn van het regeerakkoord en van de beleidsnota. Gemeenten die nog niet in het lokaal cultuurbeleid zijn ingestapt, krijgen nog eens extra kansen. Gemeenten die samen willen intreden, kunnen een samenwerkingsverband vormen. Dergelijke samenwerkingsverbanden krijgen de facto 50.000 euro, ook al wordt het vereiste aantal inwoners niet gehaald. Tijdens het eerste subsidiejaar krijgt men een aanvullende en eenmalige subsidie van 10.000 euro ter compensatie van de kosten van het samenwerkingsverband. De samenwerkingsverbanden krijgen tijd. Het cultuurbeleidsplan moet op zijn laatst op 31 januari 2008 worden ingediend.

De bepalingen inzake de bestuursorganen en de zelfstandiging van de gemeentelijke organisaties van het decreet inzake het lokale cultuurbeleid, worden in

lijn gebracht met het Gemeentedecreet. De beperkende regels worden geschrapt. Voortaan gelden de regels uit het Gemeentedecreet. De beleidsplannen worden niet langer goedgekeurd maar aanvaard.

Deze kleine aanpassing heeft gevolgen voor de evaluatie van het beleidsplan, want ze wordt ruimer.

Het voorstel van decreet bevat een aantal elementen die de bibliotheken voorbereiden op de ontwikkeling van de digitale bibliotheek. Het bedrag van 0,15 euro per inwoner dient voortaan voor de aansluiting op de centrale catalogus en de provinciale bibliotheeksystemen. Tegen 2009 moeten alle gemeenten aangepast zijn aan Open Vlacc. De subsidie wordt vanaf 2009 louter afhankelijk van het effectief participeren aan PBS'en.

De opdrachten voor de provincies inzake streekgericht bibliotheekbeleid worden verlicht. De gedetailleerde opsomming wordt geschrapt en er blijven alleen algemene opdrachten over, met name schaalvergroting, organisatie van de provinciale bibliotheeksystemen en van de structurele samenwerkingsverbanden tussen de gemeenten.

De blindenbibliotheken worden ook hervormd. Vanaf volgend jaar wordt slechts één blindenbibliotheek ondersteund. De Vlaamse Klank- en Braillebibliotheek en de Vlaamse Luister- en Braillebibliotheek worden samengevoegd en zullen een overeenkomst sluiten met het productiecentrum Progebraille Hellen Keller. Ook dat is een antwoord op de digitale ontwikkelingen in die toepassingen en de toename van de groep slechtzienden in de samenleving door de vergrijzing. De hervorming komt tegemoet aan de behoefte in de samenleving.

In faciliteitengemeentes waarvan het gemeentebestuur tot nu toe weigert om de verplichte openbare bibliotheek in te richten, kan een particuliere organisatie via de culturele raad in zijn plaats treden en een subsidie van 4 euro per inwoner krijgen voor de uitbouw van een lokaal bibliotheekbedieningspunt. Dat staat bij de overgangsbepalingen, omdat het nog altijd de bedoeling is dat er een gemeentelijk initiatief komt voor een Vlaamse openbare bibliotheek.

De basissubsidie voor de cultuurcentra wordt verhoogd. Voor de A-centra van 280.000 naar 325.000 euro, voor de B-centra van 120.000 naar 190.000 euro en voor de C-centra van 60.000 naar 110.000 euro.

De omstreden variabele subsidie wordt geschrapt en vervangen door een ander stimulerend systeem. Voor de B- en C-centra, maar ook voor de A-centra wordt een bedrag uitgetrokken om te kunnen inspelen op een aantal prioriteiten van het huidige cultuurbeleid, in eerste instantie cultuurparticipatie. Dat gaat over de spreiding van het gesubsidieerde kunstenaarbod, het actief inspe-

len op behoeften van het verenigingsleven en de amateurkunsten en op het aantrekken van een nieuw publiek. De B- en C-centra moeten aantonen dat ze zich daarvoor engageren, om aanspraak te kunnen maken op een bijkomende forfaitaire subsidie. Voor de A-centra wordt die subsidie geregeld via een convenant, die het gevolg is van bilateraal overleg tussen de Vlaamse overheid en de steden in kwestie.

De gemeenschapscentra hebben tot vandaag in een overgangperiode een potje van 500.000 euro voor de projectmatige ondersteuning. Dat potje verdwijnt, maar er komt een nieuw participatiedecreet. Het is dan ook de bedoeling dat de gemeenschapscentra expliciet kansen krijgen om daarop in te tekenen. Ze zullen ook in ruime mate kunnen intekenen op de programmering van culturele manifestaties en ook op de projecten van de kansengroepen.

De heer Caron voegt eraan toe dat het bestaande verhoogde forfait van 62.500 euro in plaats van 50.000 euro behouden blijft voor die gemeenten waarvan het gemeenschapscentrum voorheen een erkend cultuurcentrum was.

Het is dan ook de bedoeling om vanaf 1 januari 2009 één nieuw steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid te subsidiëren. Dat steunpunt komt in de plaats van de steunpunten Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken en Cultuur Lokaal.

Mevrouw de voorzitter, sta me toe dat ik voor de algemene bespreking verwijs naar het schriftelijke verslag. Ik kan nog zeggen dat het voorstel van decreet unaniem werd goedgekeurd met negen stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik deel volkomen uw bezorgdheid die u daarnet hebt geuit in verband met de depreciatie van dit parlement.

In alle publicaties die daarover verschijnen en die dit parlement degraderen tot een soort parochieraad, weet men niet eens wat een parochieraad is en ook niet wat een parlement is. Dit moet maar eens ophouden. In de commissies wordt wel degelijk goed werk geleverd, althans in de commissies waarin ik zetel. Tot daar mijn *captatio benevolentiae*, die ik nog wil uitbreiden met een andere: ik denk dat het u een genoegen zal doen dat het Vlaams Belang dit voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, zal goedkeuren.

Mijnheer de minister, het siert u ook dat u blijft antwoorden op de vragen van iedereen, ook van de oppositie, en zelfs niet alleen in de commissie maar ook in de

wandelgangen, omdat u er belang aan hecht dat iedereen, niet alleen uit de meerderheid, overtuigd raakt van het nut van een dergelijk decreet. Ik vind dat een zeer positieve zaak. U had zich er enigszins anders van kunnen afmaken en zeggen: de meerderheid steunt dat toch.

Er zijn een paar lacunes in wat er voorligt. Ik noem ze op. De decreetswijziging vertrekt vanuit de stelling dat het oorspronkelijke decreet toe was aan een evaluatie. Dat was zo gestipuleerd in 2001. In de mij beschikbare documenten heb ik nergens cijfermateriaal of indicatoren gevonden over de mate waarin een gesteund en geïntegreerd lokaal cultuurbeleidsplan concreet een meerwaarde heeft aangebracht voor de gemeenten die er ondertussen zijn ingestapt. Ik moet wel toegeven, aangezien het mijn diepe bekommernis is, dat ik daar met verschillende mensen over heb gesproken die cultuurschepen zijn geweest of het nog altijd zijn. Zo heeft de heer Verstreken me duidelijk gezegd dat dat in Oostende een dynamiek op gang heeft gebracht, maar dat er geen getallen op kunnen worden geplakt. Hij bekijkt het dus veeleer positief.

Het is belangrijk, mijnheer de minister, dat de fundamenten waarmee u in 2001 het initiële decreet hebt aangepakt, namelijk de gemeenschapsvorming en verhoogde cultuurparticipatie op gemeentelijk vlak, kunnen worden ondersteund door bepaald cijfermateriaal. Ik ben het wel deels met u eens dat cultuur mensen kan samenbrengen maar ook mensen kan scheiden. Daar speelt het bekende distinctiegevoel een rol. Ik zal u dat uiteenzetten naar aanleiding van het Participatiedecreet dat nog op stapel staat.

Mijn vrees is dat het mattheuseffect, dat we kennen uit de sociale zekerheid van de professoren Deleeck en Cantillon, ook speelt in de culturele sector, ondanks de goede voornemens en bijvoorbeeld het cultuurbeleidsplan van de stad Brussel. Dat kent u ook. We zijn beiden inwoners van deze gemeente, net als minister Vanackere. U woont beiden weliswaar in het noorden en ik in het zuiden. Ik weet niet of dat toeval is. Het plan, een doctoraatsthesis, telt meer dan 300 bladzijden. Het geeft geen indicatie over de mate waarin die participatie wordt volbracht. Hier staan alle mogelijke dwarsverbindingen in tussen alles wat leeft in deze stad, en dat is enorm veel. In welke mate kunnen wij de niet-participerenden doen participeren? Dat is een basisstelling. Dat blijft mijn hoofdbekommernis.

Mijnheer de minister, dat had een basisdoelstelling moeten zijn in 2001, net als nu in 2007 en in het komende Participatiedecreet. Het Participatiedecreet is aangekondigd en zou er voor de vakantie aan komen. Het gekke is dat het op een indirecte manier al wordt aangewend in dit decreet, terwijl we er eigenlijk nog geen letter van hebben gezien.

Het werd besproken in Knack. Het wordt voorgesteld als de kroon op het werk met betrekking tot cultuur dat u in

dit parlement verricht. Eigenlijk gaat u uit van de veronderstelling dat het ontwerp van participatiedecreet al is goedgekeurd. Waarschijnlijk zal het ook wel worden goedgekeurd. Ik ben een voorspeller, en ik zeg u dat dit zal gebeuren. Het was misschien beter geweest dat u daar wat eerder mee had uitgepakt. Nu wordt het immers een beetje moeilijk om daar voort op in te gaan.

Ik heb dezelfde fout gemaakt door het ontwerp van participatiedecreet hier al te bespreken tijdens de begrotingsdiscussie in november. Ik heb dus eigenlijk een voorafname gedaan. We maken dus eigenlijk allebei dezelfde fout met betrekking tot een tekst die nog moet komen. Dan wordt het een beetje komisch.

Ik kom straks terug op de vraag in welke mate het ontwerp van participatiedecreet wordt aangewend. Alleszins deel ik de kritiek van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding. Op dat punt was de raad vrij streng. U had de hoorzitting moeten meemaken. Nog veel strenger was de VVSG. Dat was geen incident meer, maar bijna een accident. De commissievoorzitter heeft echter tijdig ingegrepen. De Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding stelt dat het onaanvaardbaar is dat de som van 500.000 euro die bestemd was voor de projectwerking van de gemeenschapscentra, dus voor de kleine broertjes, verloren gaat bij het stimuleren van het lokaal cultuurbeleid. Ik citeer de raad: "Men zegt ons dat de bestemming wordt toegewezen aan een nieuw decreet, het participatiedecreet, waarvan we echter de krijtlijnen nog niet kennen. In feite vraagt men ons hier een kat in een zak te kopen." Er valt te vrezen dat de gemeenschapscentra nog meer uit eigen middelen moeten putten.

Ik vind het bijzonder positief dat de variabele subsidie wordt afgeschaft. Zo worden alle centra gelijkgesteld. De oude regeling voorzag in acht parameters, die door een adviescommissie zouden kunnen worden gemeten, om de variabele subsidie te kunnen toekennen. In de praktijk kwam dit er eigenlijk op neer dat het vooral de grote culturele centra bevoordeelde, dat het minder goed was voor de centrumsteden en dat de kleintjes hier eigenlijk helemaal niet van konden profiteren. Het wegvallen van die variabele subsidie is dus een goede zaak.

Mijnheer de minister, het nieuwe voorstel van decreet verduidelijkt volgens ons dat de Vlaamse cultuuroverheid het lokale verenigingsleven steunt. Er worden geen Vlaamse subsidies gegeven aan de Vlaamse gemeenschapscentra: laat dat duidelijk zijn. Ik deel volledig de kritiek van de heer Vanackere, die ondertussen excellentie is geworden. De overheid treedt dus niet in de plaats van het verenigingsleven. Die fundamentele kritiek kwam uit CD&V-hoek. Men heeft wel eens gezegd dat deze wijziging er komt onder CD&V-druk en dat de spirit-minister die uitvoert. Welnu, de gevolgen zijn al zichtbaar: de heer Vanackere zit al in

de regering. Dat had ik trouwens ook voorspeld. Ik weet niet of die zaken iets te maken hebben met elkaar.

Ik deel die kritiek volledig. Een geïntegreerd lokaal cultuurbeleid moet net de infrastructuur en de logistiek van het verenigingsleven ondersteunen en niet in de plaats ervan optreden. De overheid moet geen bijkomend verenigingsleven opleggen. Dan zou ze heel gek bezig zijn. Door het terugdringen van de planlast en het systeem van enveloppenfinanciering houden de gemeenten meer geld en energie over voor het uitvoeren van het cultuurbeleidsplan, dat onder meer de ondersteuning van het plaatselijke culturele en verenigingsleven moet behelzen.

Dan heb ik nog wat kleine punten. Zonder meer positief is de fusie van de steunpunten Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken en Cultuur Lokaal tot één ondersteunende structuur. Dat lijkt me de logica zelf.

Als men vertrekt vanuit een geïntegreerd, krachtig steunpunt, moeten de gemeenten voor de uitbouw van het integraal gemeentelijk cultuurbeleid ondersteund worden vanuit één punt en niet vanuit twee. Positief is dat er specifieke, diepgaande aandacht besteed is aan de blindensector, namelijk dat de twee bestaande blindenbibliotheken hun werking samenbrengen in één nieuwe bibliotheekvoorziening.

Mijnheer de minister en mijnheer Caron, ik wens jullie te feliciteren. Ik denk dat dit een belangrijke wijziging is van het geïntegreerd lokaal cultuurbeleidsplan. Ik hoop dat u de punten die ik heb aangegeven, voornamelijk in verband met het participatiedecreet, in acht neemt. Waarvoor wordt het eigenlijk aangewend? Men zegt dat men in 2008, in plaats van de 500.000 euro voor project-subsidies voor de gemeenschapscentra die zullen wegvallen, onder meer kan putten uit het participatiedecreet. Op een oneigenlijke wijze wordt het al ingeschreven in dit decreet. Ik had daarover graag van u enige uitleg gekregen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Onze fractie heeft het voorstel van decreet mee ingediend en ondertekend. We steunen het dan ook volmondig.

Bepaalde verbeteringen die zijn opgenomen in het voorstel van decreet, zoals de planlastvermindering, de responsabilisering van de beleidsniveaus en het inspelen op autonomie, zijn principes die Open Vld na aan het hart liggen. Wel zouden wij u willen vragen, mijnheer de minister, dat de regering snel werk maakt van het participatiedecreet waarnaar in het decreet verwezen wordt. Wij zullen het voorstel van decreet mee ondersteunen.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, ministers, collega's, het probleem waarmee ik geconfronteerd wordt, is artikel 42. Daarin staat dat een cultuurraad van een randgemeente die nog niet beschikt over een door dit decreet gesubsidieerde bibliotheek, een project kan aanvragen ter ondersteuning van een Nederlandstalig privaatrechtelijk bibliotheekbedieningspunt.

De faciliteitengemeenten hebben effectief nog steeds een probleem met de oprichting van een erkende en gesubsidieerde bibliotheek, omdat de eisen waaraan een dergelijke bibliotheek moet voldoen, namelijk dat 75 persent van de boeken in het Nederlands moet zijn, niet overeenstemmen met de werkelijkheid of met de noden van de plaatselijke bevolking. Zelfs een samenwerking met een naburige gemeente is hier geen oplossing. Hoe kun je in een gemeente waar meer dan 60 percent van de bevolking anderstalig is, een openbare dienstverlening verantwoorden die niet overeenstemt met de noden van de lezers? Is het verantwoord dat de vraag van de lezers zomaar wordt genegeerd? Is het normaal dat boeken onder het stof komen te liggen?

Ondanks de subsidies wordt een gedeelte van de kosten toch gedragen door de plaatselijke belastingbetaler. Als bestuurder moet je het belastinggeld besteden ten dienste van de hele bevolking. Zolang er geen afwijkingsprincipe komt voor deze gemeenten, zal het heel moeilijk zijn om een volwaardig cultuurbeleid te voeren. Het is zeker mijn bedoeling niet om te stellen dat de ene cultuur meer waard zou zijn dan de andere. Zelfs in andere gemeenten in de grote rand van Brussel luidt de kritiek dat het aanbod aan anderstalige werken te gering is.

Ten slotte stel ik me vragen bij de erkenning van een privé-initiatief met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap, terwijl aan de gemeente Linkebeek wordt geweigerd om een privé-initiatief te subsidiëren. De orde van grootte is zeer verschillend. Enerzijds trekt dit voorstel van decreet voor dat privé-initiatief 4 euro per inwoner uit, terwijl de subsidie voor het Franstalige privé-initiatief in Linkebeek maar 1250 euro bedroeg. Ik zal dit voorstel van decreet dan ook niet goedkeuren.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik kan het niet laten, ik wil toch kort repliceren op wat de heer Van Eyken zei.

Mijnheer Van Eyken, laat duidelijk zijn dat u in Vlaanderen woont. U woont in de Vlaamse Gemeenschap en in het Vlaamse Gewest. Het is dan ook niet meer dan gepast dat u zich de taal van de streek eigen maakt. Ik ben geen historicus, maar ik weet, en in dit parlement zijn al altijd voldoende historici aanwezig geweest, dat het ook in het verleden altijd al zo is geweest dat

als mensen in een ander gebied gingen wonen, ze zich ook de taal van de streek eigen maakten. U moet maar eens kijken naar de namen Onkelinx, Cools, Van Cauwenberghe en zo meer. (*Opmerkingen*)

Van Eyken hoort inderdaad ook in dat rijtje thuis.

Deze boodschap mag eens duidelijk meegegeven worden. We willen de gemeenten op een fatsoenlijke wijze opnemen in een cultuurbeleid, in ons onderwijs en dies meer. Ik hoop alleen dat u dit eindelijk eens gaat beseffen. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik dank iedereen die het woord nam bij de bespreking van deze decreetswijziging. Ik wil nog enkele aanvullingen maken. Het decreet heeft sinds 2002 echt heel wat in beweging gezet. Ik kom straks terug op een verdere meting die we moeten doen in verband met de effecten, maar ik wil alvast enkele zaken opsommen.

208 gemeenten zijn vrijwillig in het decreet Lokaal Cultuurbeleid gestapt. De middelen voor het lokaal cultuurbeleid stegen sinds 2002 met 80 percent, van 50 miljoen euro naar 90 miljoen euro. Er wordt dus 40 miljoen euro extra geïnvesteerd in het lokaal cultuurbeleid. Door het decreet werd cultuur opnieuw hoog op de agenda geplaatst.

Ik nodig u uit om dit zelf te onderzoeken. In het verleden was, zonder afbreuk te doen aan de uitzonderingen die daar heel bewust voor kozen, cultuur in de gemeenten vaak iets wat aan de nieuwelingen werd toegekend. Het was een van de laatste punten in de hiërarchie. Dat is vandaag compleet gewijzigd. Nu zijn het vaak de zwaargewichten die op gemeentelijk vlak voor het cultuurbeleid instaan. Dat is voor een stuk te danken aan het decreet.

Het decreet heeft ruimte gecreëerd voor nieuw lokaal initiatief. Via de 1-eurosubsidieering is een belangrijke stimulans gegaan naar de ontwikkeling van het lokale erfgoedbeleid, iets wat voor 2002 amper bestond.

De cultuurcentra en de bibliotheken werden uitgedaagd om uit zichzelf te breken. Ook dat is een belangrijke vernieuwing. Waar het vroeger heilige, of toch zeker gesloten huisjes waren, met het beheer in handen van enkele heel dynamische vrijwilligers, worden ze nu opengetrokken en wordt heel de gemeente er veel meer bij betrokken.

In Brussel heeft het decreet voor een toch wel belangrijke doorstart van het Vlaamse cultuurleven gezorgd. Zowat overal werd een eigen Nederlandstalige bibliotheekvoorziening gerealiseerd. Daar zouden anderen van

kunnen leren. In Brussel is het dus wel gelukt. Twaalf gemeenten zijn zelfs volwaardig in het decreet gestapt.

We zijn er nog steeds niet. We stellen vast dan 100 gemeenten nog niet zijn ingetreden. We moeten verder blijven inzetten op het versterken van het sociaal weefsel, op de gemeenschapsvorming en op het verenigingsleven. De bibliotheken bereiden op dit moment een van de meest revolutionaire hervormingen van het landschap voor, met name de digitalisering en de bibliotheken als laagdrempelige ontmoetingscentra. De bibliotheek van de 21^e eeuw moet nu lokaal in de praktijk gerealiseerd worden.

Tot slot, de cultuurcentra moeten opnieuw de vuurtorens van cultuurparticipatie worden. Ze moeten aantrekkelijk zijn voor nieuw publiek, waaronder kansengroepen. Ze moeten wijken en buurten veroveren door actief samen te werken met de lokale verenigingen en met de amateurkunsten. Dat is een van de grote uitdagingen voor de cultuurcentra.

De wijzigingen aan het decreet willen ruimte creëren door extra kansen te geven aan gemeenten die nog niet zijn ingestapt. Zo is er de loskoppeling van de forfaitaire subsidie van het loon van de cultuurbeleidscoördinator. Die 1-eurosubsidie wordt meer ingezet voor de gemeenschapsvorming. Samen met de provincies en enkele grote bibliotheken – Antwerpen, Gent, Brussel enzovoort – als voortrekkers voor de vernieuwing, moet een basis worden gelegd voor een grondige hervorming van het bibliotheeklandschap.

De basissubsidies voor de cultuurcentra worden inderdaad fors opgetrokken. Er worden extra stimuli gegeven om bijkomend in te zetten op cultuurparticipatie.

Zijn er nog lacunes? Ik aanvaard helemaal de kritiek dat het decreet nog niet volledig is. Ik dacht dat de RIA integraal deel uitmaakte van de stukken die hier voorliggen. De RIA die is opgemaakt toen ik het ontwerp van decreet voorlegde aan de regering, verwijst uitdrukkelijk naar het belang dat we hechten aan de meting van de instrumenten en naar de evaluatie. Die moet grondig gebeuren zodat we zicht krijgen op de concrete vooruitgang op het terrein. Wat zijn de effecten, wat is de impact van dit lokale cultuurbeleid? We gaan instrumenten creëren om dat allemaal te meten. Daaruit gaan we conclusies trekken, om dan bijstellingen te doen.

De heer Erik Arckens: Ik heb de cijfers over de bibliotheken en over ontlending bekeken. Ik zie maar één ding: daling, daling, daling. Wat nu, mijnheer de minister?

Minister Bert Anciaux: Dat is een algemeen probleem waar ik me ten zeerste van bewust ben. Waar ik het nu

concreet over heb, zijn de instrumenten. Zijn er voldoende instrumenten? Of moeten we er creëren? Onze administratie moet niet alleen kunnen controleren maar ook begeleiden. Ze moet bijvoorbeeld de besteding van de middelen bijsturen om meer effect te sorteren. Dat vindt u in stuk 1225, pagina 33, punt 5.4 Monitoring en Evaluatie en het hoofdstuk in de nota daarover.

Ik kom bij uw mattheuseffect. Ik neem dat zeer ernstig. Het is zonder enige twijfel een van de belangrijkste rode draden in mijn beleid: voorkomen dat we extra middelen alleen inzetten voor diegenen die het niet nodig hebben. We moeten extra middelen inzetten voor diegenen die het nodig hebben. Het mattheuseffect blijft een absolute zorg. Hoe dan ook moet u toegeven dat we sinds de start van het decreet op het lokale cultuurbeleid extra mensen hebben bereikt. Deze wijziging kan daar alleen maar toe bijdragen. De middelen zullen nu veel meer worden ingezet voor gemeenschapsvorming en voor het verenigingsleven, dat heeft ongetwijfeld als effect dat we nieuwe mensen zullen bereiken. De professionalisering is grotendeels gerealiseerd. Nu moeten we die middelen vrijer kunnen inzetten om de gemeenschapsvorming te realiseren. De monitoring moet bijdragen aan de bijsturing hiervan. Mijn rol in de evaluatie van de uitvoering van de plannen van de lokale besturen moet hoofdzakelijk op basis daarvan worden geëvalueerd.

Ik ga niet de schoonmoeder spelen en alle punten en komma's bekijken. Het effect in het bereiken van nieuwe mensen, dát is de leidraad waarop mijn beoordeling gebaseerd zal zijn.

Ik geef toe dat het Participatiedecreet nogal een lastige zaak is. In het huidige voorstel van decreet wordt formeel met geen woord gerept over het Participatiedecreet, maar in de bespreking heb ik wel een deel van de vrees proberen weg te nemen in verband met de 500.000 euro projectwerking van de gemeenschapscentra. In de oorspronkelijke regelgeving was voorzien dat dit in een overgangsfase sowieso zou wegvallen. Alle gemeenschapscentra wisten dat dit maar een overgangsregeling was.

Vanaf 1 januari 2008 nemen we het engagement op ons dat we vanuit het Participatiedecreet minstens even veel middelen – dus minstens 500.000 euro – zullen aanwenden voor de gemeenschapscentra. Die middelen zullen specifiek voor die gemeenschapscentra voorzien worden. De gemeenschapscentra zullen vanaf 1 januari 2008 bovendien over andere kanalen kunnen beschikken die vandaag al bestaan en die we gaan bundelen binnen het Participatiedecreet. 'Den boek' bijvoorbeeld zal onder meer door de gemeenschapscentra gebruikt kunnen worden, wat toch een forse stimulans zal zijn om meer in te zetten op participatie van doelgroepen die vandaag nauwelijks bereikt worden. Meer nog: wij nemen het engagement op ons dat vanaf 2008 het bedrag fors opgetrokken zal worden, zodat naast de voorziene 500.000

euro, extra middelen ingezet kunnen worden om deze kleinschalige, volkse en toegankelijke initiatieven verder te kunnen ondersteunen.

Ik had u vandaag liever aangekondigd dat het ontwerp van decreet al goedgekeurd was, maar de timing heeft wat vertraging opgelopen. De einddatum, 1 januari 2008, hebben we wel van bij het begin vooropgesteld. De behandeling gaat iets trager dan voorzien, maar de timing blijft dezelfde: op 1 januari 2008 moet het nieuwe ontwerp in werking treden. Ik zal alles op alles zetten om de zaak begin september op het regeringsoverleg te brengen. Ik zal daarvoor ook gebruik maken van de vakantieperiode. Alle stukken zijn vandaag vertrokken naar adviesorganen, zodat die uitgebreid de tijd hebben om hun adviezen te formuleren. Ik verwacht die adviezen tegen begin september. Vervolgens gaan we naar de regering en de Raad van State, zodat we dit in de tweede helft van oktober kunnen indienen in het Vlaams Parlement. Ik reken dan uiteraard op een behandeling in het parlement, maar het is aan u om te bepalen hoe het dan verder loopt.

Mijnheer Van Eyken, blijkbaar is het in Brussel geen probleem om een goede Nederlandstalige bibliotheek uit te bouwen. Dat is toch wel frappant. Bovendien is de regeling die we nu opgenomen hebben, heel mild. Indien de gemeentebesturen in gebreke blijven, kunnen wij toch onze verantwoordelijkheid opnemen met betrekking tot het verenigingsleven.

Dus indien de gemeentebesturen in Vlaanderen in gebreke blijven, zullen wij toch extra geld, dat niet eens van uw middelen wordt afgetrokken, mijnheer Van Eyken, inzetten voor die werking. Het is mijn uitdrukkelijke bedoeling om binnen de regering een initiatief te nemen dat ervoor zorgt dat de Vlaamse Gemeenschap in het algemeen middelen vanuit het Gemeentefonds kan inhouden indien u uw wettelijke verplichtingen niet nakomt. Die middelen uit het Gemeentefonds kunnen rechtstreeks worden ingezet om in uw plaats een aantal zaken te realiseren. Dan mag u misschien op uw poot spelen. U hebt het echter zelf in de hand. Wanneer u het zo ver laat komen, dan is het uw verantwoordelijkheid. Ik zal echter proberen om samen met de collega's uit de Vlaamse Regering een algemene maatregel te laten goedkeuren.

De verplichting van een bibliotheek is niet dat 100 percent van de boeken Nederlandstalig moet zijn. 25 percent van de boeken kan in een andere taal beschikbaar zijn. Indien u dus een hoog aantal anderstalige boeken in uw bibliotheek ter beschikking wilt stellen, dan kunt u die 25 percent als basis nemen en daar een groot aantal Nederlandstalige boeken bij voegen. Die zullen heus wel interessant zijn. Is het niet voor u, dan ongetwijfeld voor de kinderen die in uw gemeente opgroeien. Die kinderen zullen verstandig genoeg zijn

om te beseffen dat ze in een wereld leven die niet meer gebaat is met egoïsme of met het afwijzen van verantwoordelijkheid. Zij zullen heus wel hun verantwoordelijkheid nemen en meer dan één taal willen spreken, en dan zeker de taal van de gemeenschap waarin ze wonen. Ik aanvaard dat er een bijzondere maatregel mogelijk moet zijn voor anderstaligen, maar dat wordt door dit voorstel van decreet helemaal niet onmogelijk gemaakt, wel integendeel.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de minister, ik wens hierbij te reageren tegen het feit dat u laat blijken dat er in die gemeenten helemaal geen bibliotheek is. In Linkebeek is er wel degelijk een bibliotheek met een groot aantal boeken. Die bibliotheek wordt echter niet gesubsidieerd of erkend omdat de 75/25-regel niet kan worden gehaald. Dat betekent niet dat er in Linkebeek geen cultuurbeleid wordt gevoerd. Er is wel degelijk een bibliotheek, die echter niet voldoet aan de normen.

Minister Bert Anciaux: U gaat er dus van uit dat die normen tegen de bevolking zijn.

De heer Christian Van Eyken: Neen, ik ga ervan uit dat die normen niet overeenstemmen met de behoeften van de lezers.

Minister Bert Anciaux: Dat is uw mening. We leven in een democratie waar de meerderheid beslist wat in het belang van de bevolking is. U beslist gelukkig niet alleen wat in het belang van de bevolking is. We zitten hier in het Vlaams Parlement, niet in de gemeenteraad van Linkebeek. Hier treffen we maatregelen die belangrijk zijn voor de hele Vlaamse Gemeenschap, waar ook in Vlaanderen. Een overgrote meerderheid is ervan overtuigd dat die maatregelen wel degelijk in het belang zijn van heel de bevolking. Binnen de huidige regels worden trouwens heel wat mogelijkheden gecreëerd om bijvoorbeeld ook anderstalige boeken op te nemen in een bibliotheek. U moet dan wel verstandig genoeg zijn en ervan uitgaan dat niet die anderstalige boeken de basis zijn van de werking. Dit voorstel is helemaal niet gericht tegen anderstaligen, integendeel.

Mijnheer Van Eyken, u ontzegt uw gemeente op dit ogenblik middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap. U en niemand anders draagt daar de verantwoordelijkheid voor. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1225/1).*

Voor artikel 8 wordt het door de commissie gecorrigeerde artikel als basis voor de bespreking genomen.

– *De artikelen 1 tot en met 48 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.34 uur.*
